

vort Universitet som et Undervisningssted for de studerende, er det en egen Sag, fordi Staten faar sit eget Hospital med dertil hørende Docent, straks at sige: Nu kan du gaa, nu har du gjort din Pligt — til den Mand og det Hospital, der har tjent Staten hidtil. Meningen er jo ikke, at man for alle Tider skal opretholde et privat Docentur derude, men saa længe denne Mand, Overlæge Monrad, der har tjent Staten saa godt, virker, finder man det rimeligt, i hvert Fald ogsaa fordi der er saa god Brug for det for de studerende, at opretholde denne Virksomhed. Det er jo ingen Ulykke, men maa tværtimod betragtes som et Gode, at de medicinske studerende ved Københavns Universitet nu kunne paa to forskellige Steder studere Børnesygdomme og være med i en Børneklinik.

Jeg beklager i høj Grad, at hele Finansudvalget er gaaet med til at slette det oprindeligt paa Finanslovforslaget staaende Forslag om som hidtil at yde Selskabet for Danmarks Kirkehistorie et aarligt Bidrag. Jeg ser heller ikke ret Konsekvensen i, at det er sket. Jeg maa maaske undre mig en lille Smule over, at man fra Udvalgets Side kan være helt enig om nu ved tredie Behandling at slette netop denne Bevilling, som jo væsentligst er en Foretagsbevilling, samtidig med, at man dog fra visse Sider tager Foretagsbevillinger op paa ny. Det er, som om man paa en ganske særlig Maade har villet ogsaa denne lille Bevilling til Livs. Derimod forstaar jeg vel, at man, naar man som i Aar ønsker at stille Spørgsmaalet om Foredrag paa bar Bund, da ogsaa, efter at man har opdaget det, tager Forslaget om Tilskud til Selskabet for Danmarks Kirkehistorie med. Alligevel har det dog maaske en egen Karakter, dette Selskab med sine Foredrag, idet en ikke ringe Del af de af Selskabet affholdte Foredrag har haft videnskabeligt Førstehaandsarbejde bag sig og bliver for Fremtiden bevaret derved, at der i „Kirkehistoriske Samlinger“ findes Optræk af disse i videnskabelig Henseende saa værdifulde Foredrag. I denne Forbindelse maa jeg nævne det af et Mindretal i Finansudvalget stillede Forslag under Nr. 192 angaaende den folkelige Universitetsforening. Det høje Tings Medlemmer ville fra Finanslovforslagets anden Behandling kende min Stilling til den Sag, at jeg havde ønsket, at man skulde bibeholde denne Bevilling. Men under min Forhandling med det Udvalg,

der optraadte paa Universitetsforeningens Vegne, og som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), har jeg indtaget det Standpunkt, at jeg har tilraadet Folkeuniversitetsforeningens ledende Mænd at lade denne Sag hvile i Aar af Hensyn til den almindelige Beslutning om at nedlægge alle Foretagsbevillinger i Aar. Jeg mente, det vilde være klogt ogsaa for den gode Sag, som jeg ønsker fremmet, at man ikke rejser en Kamp særlig paa dette Omraade. Men jeg har jo den Tro, at man i de kommende Tider ikke vil kunne undgaa at give ogsaa en offentlig Understøttelse navnlig til sammenhængende Foretagsrækker, bag hvilke der ligger et alvorligt videnskabeligt Arbejde, og hvis Hensigt er Almenoplysning for vort Folk.

Der er under Nr. 182 og 183 to Ændringsforslag, som jeg takker for, at Fler-tallet — og hvad angaar Nr. 182 ogsaa det radikale Venstre — er gaaet med til. Nr. 182 angaar et Tilskud til den danske Kirke i New York, nemlig et Bidrag af 4,000 Kr. en Gang for alle. Jeg er taknemmelig for at have Udsigt til at faa dette Tilskud, fordi der blandt vore Landsmænd i Amerika har vist sig en overmaade stor og almindelig udbredt Interesse for denne Kirkes Opførelse. Jeg haaber ogsaa at faa den Bevilling, der er foreslaaet under Nr. 183 til Kirkeleksikonet. Det er jo ikke blot, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) antydede, saadan, at hvis det nu skal standses ved Bogstavet S, er der nogle Præster og andre Personer, der ikke kunne blive nævnte, men det ærede Medlem vil, hvis han vil gøre sig den Ulejlighed at gøre sig bekendt med dette Kirkeleksikon, sande, at det indeholder en Mængde historisk Stof, ikke alene personalhistorisk, men ogsaa et i høj Grad interessant og paalideligt kulturhistorisk Stof, og at hele dette store Værk i Virkeligheden er af en national Betydning, saa at det jo gerne skulde fortsættes. Og ved den Bevilling, her er foreslaaet, vil det være muligt at sikre Værkets Fuldendelse og Udgivelse.

Zahle: Hvad de kunst- og kirkehistoriske Foredrag under Nr. 181 angaar, havde den højtærede Kultusminister ingen Grund til at henvende nogen ironisk Bemærkning til mig, thi den højtærede Kultusminister ved, at det er ganske særlige Forhold, som have gjort, at mine Meningsfæller og jeg